

เจตคติของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง
เกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร
Attitude of Exporters in Frozen Seafood Entrepreneurs
Towards Immigrant Labors in Samut Sakhon Province

ณัฐเวทย์ ทัลวัลลี* ภักพงศ์ ปวงสุข** อติษฐ กายูจนพิบูลย์***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับเจตคติของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านคุณภาพของแรงงานต่างด้าว 2) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างลักษณะสถานประกอบการของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งแบ่งตามขนาดของกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน รูปแบบของความเป็นเจ้าของธุรกิจ กับระดับเจตคติของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง เกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวทั้ง 5 ด้าน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 21 บริษัท ในจังหวัดสมุทรสาคร เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากนั้นนำข้อมูลมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ผลการวิจัยพบว่า

1) เจตคติของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี เมื่อพิจารณาระดับเจตคติของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว ในแต่ละด้านพบว่า ด้านสังคม ด้านกฎหมายมีระดับเจตคติอยู่ในระดับค่อนข้างดี ด้านเศรษฐกิจและ ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีระดับเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านคุณภาพของแรงงานต่างด้าวมียระดับเจตคติอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี

2) การเปรียบเทียบลักษณะสถานประกอบการของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง กับระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการในการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง พบว่า ผู้ประกอบการส่งออกที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน และรูปแบบเจ้าของกิจการแตกต่างกัน มีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ประกอบการส่งออกที่มีขนาดของกิจการแตกต่างกัน มีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ส่งออก แรงงานต่างด้าว อาหารทะเลแช่เยือกแข็ง

Abstract

The purposes of this research were 1) to study level of attitude of exporters in frozen seafood entrepreneurs towards immigrant labors in Samut Sakhon province in term of factor conditions, Immigrant labors Laws, Officer operational, Social, Economy and Quality of immigrant labors 2) to compare characteristics of attitude of exporters in frozen seafood entrepreneurs were follows business size, operation time, type of business owner with level of attitude of exporters in frozen seafood entrepreneurs towards immigrant labors by using 21 companies samples in Samut Sakhon province. Data were collected using the questionnaire that analyses the data in percentage, arithmetic average, standard

* นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
*** รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

deviation and compare with the average by using the variance one way analysis (one-way ANOVA) as require a statistic significant in level 0.05 and 0.01. The results were as follows :

1) Attitude of exporters in frozen seafood entrepreneurs towards immigrant labors had a moderately good level. The rank order of attitude was as follow: Attitude of social and attitude of laws towards immigrant labors are moderately good. Attitude of economy and attitude of officer operational are moderate. Attitude of quality of immigrant labors is moderately poor.

2) Exporter's characteristics: Operation time and type of business owner are difference to level of attitude of towards immigrant labors are not significance. But business size is difference to level of attitude of towards immigrant labors are significance at 0.05 level.

Keywords : Export Immigrant Labors Frozen Scafood

1. บทนำ

ในสภาวะปัจจุบันนี้ทุกภาคธุรกิจอยู่ในช่วงวิกฤติและกังวลถึงสถานการณ์ข้างหน้า เพราะตั้งแต่ช่วงปี 2551 เป็นต้นมา เกิดวิกฤติเศรษฐกิจขึ้นทั่วทุกมุมโลก อย่างเช่น อเมริกาประสบปัญหาภาคการเงิน แม้แต่เศรษฐกิจของญี่ปุ่น ที่ค่อนข้างแข็งแกร่งก็ยังมีปัญหาเศรษฐกิจ ส่วนด้านยุโรปได้เพิ่มความระมัดระวังในการบริหารใช้จ่ายด้านการเงินเพิ่มมากขึ้น ประเทศไทยเป็นหนึ่งในหลายประเทศที่ประสบปัญหาเศรษฐกิจเหมือนกับประเทศอื่นๆ ในหลายด้านของธุรกิจการค้า แต่ประเทศไทยก็ยังมีความหวังที่จะเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศอยู่นั้นคือธุรกิจส่งออกอาหารของไทย อาหารเป็นสิ่งที่ทุกคนทุกชาติต้องบริโภค ซึ่งในช่วงปี 2549 เป็นต้นมา อาหารเพื่อสุขภาพมีความสำคัญกับชีวิตประจำวันของประชากรโลกมากขึ้น และคาดว่าตลาดผลิตภัณฑ์อาหารเสริมสุขภาพโดยรวมปี 2551 จะมีมูลค่าประมาณ 18,000 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 7.0 เมื่อเทียบกับในปี 2550 ผู้บริโภคส่วนใหญ่ลดการรับประทานอาหารที่ประกอบด้วยเนื้อแดงเช่น เนื้อวัว เนื้อหมู และ แพะ และหันมารับประทานอาหารทะเลหรือสัตว์น้ำมากขึ้น ทั้งในประเทศและการส่งออกไปยังต่างประเทศ [1]

การผลิตสินค้าและบริการนั้น ปัจจัยอย่างหนึ่งที่สำคัญต่ออุตสาหกรรมส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งนั้นก็คือแรงงานที่ถูกนำมาใช้เป็นจำนวนมากในอุตสาหกรรมอาหาร

ทะเลแช่เยือกแข็ง โดยผู้ประกอบการส่วนมากมีนโยบายที่จะลดต้นทุนในการผลิตสินค้าและเพื่อเพิ่มผลผลิต ซึ่งในช่วงระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2552 ประกอบกับประชากรในวัยแรงงานภายในประเทศมีอัตราการเติบโตที่ลดลงและกำลังแรงงานใหม่ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานในแต่ละปีลดลงทำให้ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งประเภทที่ไร้ฝีมือ (Unskilled Labor) กึ่งฝีมือ (Semis-killed Labor) และแรงงานที่มีฝีมือ (Skilled Labor) เช่น วิศวกร เป็นต้น ดังนั้นการเคลื่อนย้ายแรงงานจึงเป็นทางออกทางหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาการดึงตัวของตลาดแรงงาน ส่งผลให้มีการลักลอบเข้ามาทำงานของแรงงานไร้ฝีมือราคาถูกจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พม่า ลาว และกัมพูชา การเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าวจากทั้ง 3 ประเทศได้สร้างปัญหาด้านต่างๆ ให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นด้านความมั่นคง ด้านสาธารณสุขและอื่นๆ [2]

ดังนั้นการวิจัยถึงสถานการณ์แรงงานต่างด้าวตามเจตคติของผู้ประกอบการอาหารทะเลแช่เยือกแข็งซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงต่อปัญหาแรงงานต่างด้าวจึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาแรงงานไทยในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงระดับเจตคติของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาครเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดอื่นๆ ในประเทศไทยต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเจตคติของผู้ประกอบการกิจการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านคุณภาพของแรงงานต่างด้าว

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างลักษณะสถานประกอบการของผู้ประกอบการกิจการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง โดยแบ่งตามขนาดของกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน รูปแบบของความเป็นเจ้าของธุรกิจ กับเจตคติของผู้ประกอบการกิจการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวทั้ง 5 ด้าน

3. สมมติฐานการวิจัย

ลักษณะสถานประกอบการของผู้ประกอบการกิจการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับเจตคติของผู้ประกอบการกิจการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาครแตกต่างกัน

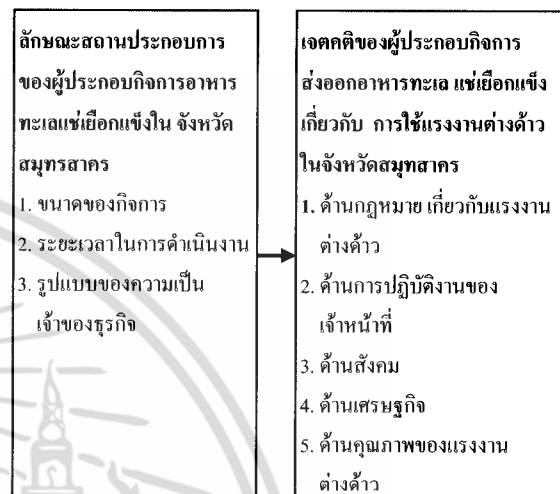
4. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาเจตคติของผู้ประกอบการกิจการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มประชากรที่ศึกษาตามขนาดของกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน และรูปแบบของความเป็นเจ้าของธุรกิจ เพื่อหาอิทธิพลที่ส่งผลต่อเจตคติของผู้ประกอบการกิจการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและคัดแปลงจากกรอบแนวคิดงานวิจัยของธนวรรณ พงษ์อร่าม [3] ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อเนื่องจากกึ่งทะเลที่มีต่อการใช้แรงงานต่างชาติในจังหวัดสมุทรสาคร และวรรณว สิริพัฒนภิญโญ [4] ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยของพนักงานฝ่ายผลิตที่ส่งผลต่อคุณภาพการผลิตในกลุ่มบริษัท

ผลิตอาหาร โดยแบ่งข้อมูลตามลักษณะของตัวแปรออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้ประกอบการกิจการอาหารทะเลแช่เยือกแข็งในจังหวัดสมุทรสาคร มีทั้งหมด 65 ราย [2]

5.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดย คำนวณจากสูตรของ Taro Yamane ได้ขนาดตัวอย่าง คือ 56 ราย และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) [5]

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะสถานประกอบการ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติของผู้ประกอบการกิจการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว

5.4 ขอบเขตเวลาในการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 ถึงเดือน มกราคม พ.ศ.2553

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และภูมิลำเนาเดิม ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะสถานประกอบการของผู้ประกอบกิจการส่งออก ได้แก่ ขนาดของกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินงาน รูปแบบของความเป็นเจ้าของธุรกิจ ลักษณะธุรกิจส่งออก ประเภทของกิจการ และสัญชาติของแรงงานต่างด้าว ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว สำหรับในส่วนที่ 3 จะมีลักษณะเป็นแบบมาตรวัด Likert Scale มีค่า 5 ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักคะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากร ทางไปรษณีย์ และส่งแบบสอบถามที่ตอบแล้วกลับคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ตามซองจดหมายที่แนบไว้ จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาและมีความถูกต้องสมบูรณ์จำนวน 21 ชุด

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว การกำหนดค่าคะแนนลำดับระดับเจตคตินำมาหาค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติต่อการใช้แรงงานต่างด้าว โดย แบ่งออกเป็น 5 ระดับ [6]

8.1 การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับเจตคติ
4.210 - 5.000	ดี
3.410 - 4.209	ค่อนข้างดี
2.610 - 3.409	ปานกลาง
1.810 - 2.609	ค่อนข้างไม่ดี
1.000 - 1.809	ไม่ดี

8.2 การแปลความหมายค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้เกณฑ์ดังนี้ [7]

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.000 – 0.999 หมายถึง ระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 1.000 เป็นต้นไป หมายถึง ระดับเจตคติแตกต่างกันมาก

9. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	
		จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ	ชาย	12	57.1
	หญิง	9	42.9
	รวม	21	100
2.อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	3	14.3
	30 -40 ปี	8	38.1
	มากกว่า 40 50 ปี	8	38.1
	มากกว่า 50 ปี	2	9.5
	รวม	21	100
3.ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
	ปริญญาตรี	11	52.4
	สูงกว่าปริญญาตรี	10	47.6
	รวม	21	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวน (ราย)	ร้อยละ
4. ประสบ การณ์การ ทำงาน	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	3	14.3
	มากกว่า 5-10 ปี	6	28.6
	มากกว่า 10-15 ปี	8	38.1
	มากกว่า 15 ปี	4	19.0
	รวม	21	100
5. ภูมิสำเนาเดิม	สมุทรสาคร	9	43.0
	อื่นๆ	12	57.0
	รวม	21	100

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลักษณะสถานประกอบการ		จำนวน (ราย)	ร้อยละ
3. รูปแบบ ความเป็น เจ้าของธุรกิจ	กิจการเจ้าของคนเดียว	5	23.8
	บริษัทจำกัด	12	57.2
	บริษัทจำกัด มหาชน	2	9.5
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	2	9.5
	รวม	21	100
4. ลักษณะ ธุรกิจส่งออก	เป็นผู้ผลิตเอง	12	57.2
	รับซื้อจากแหล่งผลิต ผลิตเอง และรับซื้อ	2	9.5
	รวม	7	33.3
	รวม	21	100

ตารางที่ 2 แสดงลักษณะสถานประกอบการ

ลักษณะสถานประกอบการ		จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ขนาดของ กิจการ	ขนาดย่อม	4	19.1
	ขนาดกลาง	7	33.3
	ขนาดใหญ่	10	47.6
	รวม	21	100
2. ระยะเวลา ในการ ดำเนินงาน	ต่ำกว่า 10 ปี	8	38.1
	10-20 ปี	8	38.1
	มากกว่า 20 ปี	5	23.8
	รวม	21	100
5. ประเภท ของกิจการ	ปลาแช่แข็ง	9	23.7
	อาหารทะเลแปรรูป	13	34.2
	กุ้งแช่แข็ง	8	21.0
	ปลาหมึกแช่แข็ง อื่นๆ	5 3	13.2 7.9
6. สัตว์ชาติของ แรงงานต่าง ด้าว	พม่า	19	90.0
	ลาว	1	5.0
	กัมพูชา อื่นๆ	- 1	- 5.0
	รวม	21	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับเจตคติและการจัดลำดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว ของผู้ประกอบการในการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งในจังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวม

เจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว	n = 21		ระดับเจตคติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D		
1. ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว	3.497	0.462	ค่อนข้างดี	2
2. ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	3.020	0.696	ปานกลาง	4
3. ด้านสังคม	3.548	0.544	ค่อนข้างดี	1
4. ด้านเศรษฐกิจ	3.320	0.499	ปานกลาง	3
5. ด้านคุณภาพของแรงงานต่างด้าว	2.578	0.496	ค่อนข้างไม่ดี	5
ค่าเฉลี่ยรวม	3.833	0.306	ค่อนข้างดี	

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างขนาดของกิจการกับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการในการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งในจังหวัดสมุทรสาคร โดยวิธี one-way ANOVA

เจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) แบ่งตามขนาดของกิจการ			
	ขนาดย่อม n = 4	ขนาดกลาง n = 7	ขนาดใหญ่ n = 10	p-value
1. ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว	3.536	3.612	3.471	0.820
2. ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	3.321	2.837	3.029	0.563
3. ด้านสังคม	3.938	3.643	3.325	0.139
4. ด้านเศรษฐกิจ	4.000	3.078	3.218	0.003**
5. ด้านคุณภาพของแรงงานต่างด้าว	2.750	2.388	2.643	0.453
ค่าเฉลี่ยรวม	3.509	3.112	3.137	0.020*

หมายเหตุ *หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 , **หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการในการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งในจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีขนาดของกิจการแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

เจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว	ขนาดของกิจการ	\bar{X}	กลุ่มที่	กลุ่มที่		
				1	2	3
ด้านเศรษฐกิจ	ขนาดย่อม	4.000	1	-	0.001**	0.003**
	ขนาดกลาง	3.078	2	-	-	0.465
	ขนาดใหญ่	3.218	3	-	-	-
ค่าเฉลี่ยรวม	ขนาดย่อม	3.509	1	-	0.010**	0.011*
	ขนาดกลาง	3.112	2	-	-	0.816
	ขนาดใหญ่	3.137	3	-	-	-

หมายเหตุ *หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 , **หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาการดำเนินงานกับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบกิจการในการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งในจังหวัดสมุทรสาคร โดยวิธี one-way ANOVA

เจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) แบ่งตามระยะเวลาการดำเนินงาน				p-value
	ต่ำกว่า 10 ปี n = 8	10-20 ปี n = 8	มากกว่า 20 ปี n = 5		
1. ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว	3.679	3.393	3.514	0.440	
2. ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	3.268	3.000	2.657	0.320	
3. ด้านสังคม	3.500	3.750	3.300	0.350	
4. ด้านเศรษฐกิจ	3.364	3.364	3.182	0.794	
5. ด้านคุณภาพของแรงงานต่างด้าว	2.625	2.571	2.514	0.932	
ค่าเฉลี่ยรวม	3.287	3.216	3.034	0.235	

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างรูปแบบของความเป็นเจ้าของธุรกิจกับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบกิจการในการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งในจังหวัดสมุทรสาคร โดยวิธี one-way ANOVA

เจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) แบ่งตามรูปแบบของความเป็นเจ้าของธุรกิจ				p-value
	กิจการเจ้าของคนเดียว n = 5	บริษัทจำกัด n = 12	บริษัทจำกัดมหาชน n = 2	ห้างหุ้นส่วนจำกัด n = 2	
1. ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว	3.057	3.643	3.214	4.000	0.017*
2. ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	3.286	3.036	3.143	2.143	0.276
3. ด้านสังคม	3.725	3.469	3.375	3.750	0.768
4. ด้านเศรษฐกิจ	3.691	3.121	3.455	3.455	0.174
5. ด้านคุณภาพของแรงงานต่างด้าว	2.657	2.452	2.643	3.071	0.432
ค่าเฉลี่ยรวม	3.946	3.773	3.799	3.941	0.735

หมายเหตุ * หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 8 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบกิจการในการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งในจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีรูปแบบของความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

เจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว	รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ	\bar{X}	กลุ่มที่	กลุ่มที่			
				1	2	3	4
ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว	กิจการเจ้าของคนเดียว	3.057	1	-	0.009**	0.622	0.008**
	บริษัทจำกัด	3.643	2	-	-	0.152	0.228
	บริษัทจำกัดมหาชน	3.214	3	-	-	-	0.051
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.000	4	-	-	-	-

หมายเหตุ ** หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

10. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเจตคติของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุ 30-50 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10-15 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ที่อื่นที่ไม่ใช่จังหวัดสมุทรสาคร กิจการเป็นขนาดใหญ่ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 20 ปี มีรูปแบบเป็นบริษัทจำกัดที่เป็นผู้ผลิตเอง ส่วนใหญ่เป็นอาหารทะเลแปรรูป และแรงงานต่างด้าวที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นสัญชาติพม่า

2. ระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการในการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยมีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในแต่ละด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสังคม ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว ด้านเศรษฐกิจ ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และ ด้านคุณภาพของแรงงานต่างด้าว

3. การเปรียบเทียบลักษณะสถานประกอบการของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง กับระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการในการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง พบว่า ผู้ประกอบการส่งออกที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน และรูปแบบเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ประกอบการส่งออกที่มีขนาดของกิจการแตกต่างกัน มีระดับเจตคติเกี่ยวกับการ

ใช้แรงงานต่างด้าวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

11. อภิปรายผล

จากการศึกษาเจตคติของผู้ประกอบการส่งออกอาหารทะเลแช่เยือกแข็งเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาครผู้วิจัยขออภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการส่งออกมีเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับเจตคติค่อนข้าง

ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.833 โดยสามารถอธิบายรายละเอียดของแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านสังคม พบว่าผู้ประกอบการมีระดับเจตคติค่อนข้างดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ พงษ์อร่าม [4] ที่พบว่าผู้ประกอบการต่อเนื่องกึ่งทะเลมีระดับความเห็นด้านสังคม ต่อแรงงานต่างด้าวจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการส่งออกให้ระดับเจตคติในเรื่องแรงงานต่างด้าวอาจก่อให้เกิดปัญหาชุมชนแออัด และแหล่งเสื่อมโทรม เนื่องจากขาดระเบียบวินัย และขาดระบบสุขภาพที่ดี รวมถึงแรงงานต่างด้าวที่อาจนำโรคติดต่อเข้ามาในประเทศไทยได้ ซึ่งผู้ประกอบการได้มองเห็นแล้วว่า ปัญหาเหล่านี้ในทุกวันนี้ได้มีหน่วยงานหลายๆหน่วยงานเข้าไปให้การดูแลและ การจัดการที่อยู่อาศัยให้แก่แรงงานต่างด้าว รวมถึงการให้ความรู้ การดูแลด้านสาธารณสุข ทั้งการควบคุมและป้องกันการ เกิดโรคระบาดต่างๆ ให้กับแรงงานต่างด้าว ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการนั้นมีความมั่นใจในการใช้แรงงานต่างด้าว

ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว พบว่าผู้ประกอบการมีระดับเจตคติค่อนข้างดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ พงษ์อร่าม [3] ที่พบว่าผู้ประกอบการต่อเนื่องกึ่งทะเลมีระดับความเห็นด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว ต่อแรงงานต่างด้าวจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ผู้ประกอบการส่งออกให้ระดับเจตคติในเรื่องที่รัฐกำหนดให้มีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวทำให้สามารถควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีระบบเพราะจากการทำงานอย่างมีระบบแบบแผนของภาครัฐนั้นทำให้ผู้ประกอบการมั่นใจได้ว่า แรงงานต่างด้าวที่มีนั้นถูกต้อง ซึ่งง่ายต่อการตรวจสอบอย่างเป็นธรรมและโปร่งใส เมื่อรัฐทำงานอย่างมีระบบแล้ว ผู้ประกอบการก็จะมีความสะดวกในการจัดหา จัดจ้างแรงงานต่างด้าว ที่ถูกกฎหมายและขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ผู้ประกอบการเองคิดว่าการขึ้นทะเบียนเพื่อควบคุมแรงงานต่างด้าวนั้นยังช่วยลดปัญหาการลักลอบเพื่อเข้าเมืองเข้ามาทำงานอย่างผิดกฎหมาย ซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดปัญหาแรงงานต่างด้าวล้นเมืองแล้ว ยังก่อให้เกิดการแย่งงานระหว่างแรงงานต่างด้าวกับแรงงานไทยอีกด้วย

ด้านเศรษฐกิจ พบว่าผู้ประกอบการมีระดับเจตคติปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ พงษ์อร่าม [3] ที่พบว่าผู้ประกอบการต่อเนื่องกึ่งทะเลมีระดับความเห็นด้านเศรษฐกิจ ต่อแรงงานต่างด้าวจังหวัดสมุทรสาคร ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ประกอบการส่งออกให้ระดับเจตคติในเรื่องการจ้างแรงงานต่างด้าวทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง เนื่องจากค่าแรงงานถูก และแรงงานต่างด้าวทำให้รัฐมีรายได้จากการจัดทำใบอนุญาตปีละเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ประกอบการพบว่า การใช้แรงงานต่างด้าวนั้น ค่าแรงที่จ่ายให้กับแรงงานต่างด้าวนั้นสามารถลดให้ต่ำกว่า ค่าแรงที่จ่ายให้กับแรงงานไทยเพื่อสร้างประโยชน์ด้านการแข่งขันและผลกำไร เพราะแรงงานต่างด้าวส่วนมากยังขาดความรู้เรื่องสิทธิที่จะได้รับหลังจากขึ้นทะเบียนเพราะถ้าขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวแล้ว แรงงานเหล่านี้จะมีสิทธิเท่ากับแรงงานไทย [8] ทำให้ผู้ประกอบการบางส่วน ไม่ยอมขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว นอกจากนี้แรงงานไทยมีกฎหมายแรงงานคุ้มครองค่าแรงขั้นต่ำอยู่ จึงยากที่จะลดค่าแรงของแรงงานไทย ส่วนด้านรัฐมีรายได้จากการจัดทำใบอนุญาตนั้นผู้ประกอบการคิดว่าแรงงานต่างด้าวที่เพิ่มมากขึ้น รวมถึงกฎหมายที่บังคับให้ผู้ประกอบการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวให้ถูกต้อง ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทำใบอนุญาตให้แก่แรงงานต่างด้าว ทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ พบว่าผู้ประกอบการมีระดับเจตคติปานกลางซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ พงษ์อร่าม [3] ที่พบว่าผู้ประกอบการต่อเนื่องกึ่งทะเลมีระดับความเห็นด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ต่อแรงงานต่างด้าวจังหวัดสมุทรสาครในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ประกอบการส่งออกให้ระดับเจตคติในเรื่องการนำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาให้ทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากว่าการที่ภาครัฐ นำระบบเข้ามาใช้ในการทำงานทำให้ผู้ประกอบการนั้น มีความสามารถขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายได้ง่ายขึ้น เพราะฉะนั้น การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมาย ง่าย และรวดเร็ว จะช่วยลด

ภาระของผู้ประกอบการ และยังทำให้ผู้ประกอบการและรัฐบาล มีความโปร่งใสและถูกต้องในการตรวจสอบแรงงานต่างด้าว

ด้านคุณภาพของแรงงานต่างด้าว พบว่าผู้ประกอบการมีระดับเจตคติค่อนข้างไม่ดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ พงษ์อร่าม [3] ที่พบว่าผู้ประกอบการต่อเนื่องกึ่งทะเลมีระดับความเห็นด้านคุณภาพ ต่อแรงงานต่างด้าวจังหวัดสมุทรสาครในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ประกอบการส่งออกให้ระดับเจตคติในเรื่องแรงงานต่างด้าวมีความเข้าใจในภาษาที่ใช้สื่อสารกันระหว่างแรงงานต่างด้าวกับแรงงานไทยหรือผู้ประกอบการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์ โดยผู้ประกอบการเห็นว่าการทำงานร่วมกันระหว่างแรงงานไทยกับแรงงานต่างด้าวนั้น ปัญหาการสื่อสารที่ไม่ตรงกันนำมาซึ่งความเสียหายของธุรกิจเป็นอย่างมาก ส่วนลักษณะวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างคนไทยกับคนต่างด้าวแล้ว สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะการทำงาน และคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ได้ออกมาที่ต่างกัน รวมถึงปัญหาการทะเลาะและการแบ่งพรรคพวกของแรงงานทั้ง 2 กลุ่มเนื่องจากความไม่เข้าใจในภาษา ทำให้ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องแยกการทำงานของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวออกจากการ

2. ลักษณะสถานประกอบการของผู้ประกอบการส่งออก ได้แก่ ขนาดของกิจการ มีผลต่อระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว ส่วนระยะเวลาในการดำเนินงาน และรูปแบบความเป็นเจ้าของกิจการ ไม่มีผลต่อระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว ซึ่งสามารถพิจารณาในแต่ละด้านของปัจจัยได้ดังนี้

สถานประกอบการที่มีขนาดของกิจการแตกต่างกัน พบว่ามีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผลการวิจัยพบว่าแตกต่างกันเพียง 1 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกิจการขนาดย่อมมีระดับเจตคติแตกต่างจากกิจการขนาดกลางและขนาดใหญ่ ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้เข้าไปสอบถามผู้ประกอบการขนาดย่อมนั้น พบว่าการลดต้นทุนการผลิตโดยการใช้แรงงานต่างด้าวอาจจะยังไม่จำเป็นสำหรับกิจการขนาดย่อม เพราะผู้ประกอบการนั้นมองว่า

การใช้แรงงานไทย ในกิจการที่กำลังเจริญเติบโตนั้น สินค้าที่ได้ออกจากแรงงานไทยย่อมสร้างมูลค่าได้มากกว่าสินค้าที่มาจากแรงงานต่างด้าว ส่วนกิจการขนาดกลางและขนาดใหญ่จะมองด้านการลดต้นทุนการผลิตเป็นสิ่งสำคัญ โดยการใช้แรงงานต่างด้าวในอัตราค่าจ้างที่ถูกกว่าแรงงานไทย นอกจากนี้ ผู้ประกอบการ ทั้ง 3 ขนาดยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่แตกต่างกันอีกด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ พงษ์อร่าม [3] ที่พบว่า การที่กฎหมายกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่สูงขึ้นก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ประกอบการอย่างมาก จึงทำให้ระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว ในด้านเศรษฐกิจแตกต่างกัน เมื่อขนาดของกิจการแตกต่างกัน

สถานประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกันมีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวไม่แตกต่างกัน ในรายละเอียดของงานวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการส่งออกที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 20 ปี มีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวด้านสังคม และด้านกฎหมายเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวก่อนข้างดี จากข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการ ผู้วิจัยพบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาการดำเนินงานน้อยกว่า 20 ปี นั้นอยู่ในช่วงแรกเริ่มของการเป็นผู้ประกอบการหรืออยู่ในช่วงของการเจริญเติบโต ดังนั้นผู้ประกอบการ ควรมองพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมของแรงงานต่างด้าวที่จะจัดจ้างและศึกษาว่าเมื่อจัดจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาแล้วจะสามารถปฏิบัติงานร่วมกับแรงงานไทย หรือปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างแรงงานต่างด้าวได้หรือไม่ นั้นเป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงการฝึกอบรมด้านภาษาและการสื่อสารกันระหว่างผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าว ส่วนผู้ประกอบการส่งออกที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 20 ปี มีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวเช่นเดียวกัน เพื่อให้แรงงานต่างด้าวได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียมแรงงานไทย ผู้ประกอบการจำเป็นต้องขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว เพราะถ้าผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามอาจจะได้รับบทลงโทษจากกฎหมายที่

กำหนดไว้ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหาย และกระทบต่อการทำกิจการ ทั้งผู้ประกอบการเองและแรงงาน

สถานประกอบการที่มีรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกันมีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลการวิจัยพบว่าแตกต่างกันเพียง 1 ด้าน คือ ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะผู้ประกอบการส่งออกที่มีรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ แบบกิจการเจ้าของคนเดียว มีระดับเจตคติแตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแบบ บริษัทจำกัด บริษัทจำกัด มหาชน และห้างหุ้นส่วนจำกัด จากงานวิจัยพบว่า ด้านกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวที่เน้นในเรื่องการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวนั้น ค่าใช้จ่ายในการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวก่อนข้างสูง รูปแบบกิจการแบบ กิจการเจ้าของคนเดียว ที่มีการลักลอบใช้แรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย จึงหลีกเลี่ยงในการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมายเพื่อลดค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ พงษ์อร่าม [3] ที่พบว่า การที่กฎหมายกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่สูงขึ้นเป็นภาระแก่ผู้ประกอบการอย่างมาก ส่วนรูปแบบบริษัทจำกัด บริษัทจำกัด มหาชน และห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งเป็นรูปแบบธุรกิจที่มีการตรวจสอบจากภาครัฐจึงจำเป็นต้องขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวให้ถูกต้องโดย ไม่น่าจนถึงค่าใช้จ่ายในการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว

12. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติทางด้านผลกระทบในการจ้างงานของแรงงานต่างด้าวที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากแนวโน้มทางกฎหมายที่เอื้ออำนวยแก่แรงงานต่างด้าวหลายๆด้าน ทำให้คนไทยว่างงานหรือถูกแย่งงานโดยแรงงานต่างด้าว

2. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าว ในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น ระหว่างอุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง ในจังหวัดสมุทรสาครกับจังหวัดที่มีการใช้แรงงานต่างด้าวจำนวนมากเช่น ระนองว่ามีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวแตกต่างกันในลักษณะใด ซึ่งจะสะท้อนถึงอุปสรรคและ โอกาสในการใช้แรงงานต่างด้าวที่มีความถูกต้องต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] <http://www.thai-frozen.or.th>
- [2] กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานแผนงาน
และงบประมาณสำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2544.
- [3] ชนวรรณ พงษ์อร่าม. 2546. **ความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการธุรกิจต่อเนื่องจากกุ้งทะเล
ที่มีต่อการใช้แรงงานต่างชาติ ในจังหวัดสมุทรสาคร.**
การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [4] วรรณ ศิริพัฒนภิญโญ. 2548. **ปัจจัยของพนักงาน
ฝ่ายผลิตที่ส่งผลต่อคุณภาพการผลิตในกลุ่ม
บริษัทผลิตอาหาร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.**
- [5] บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2542.
**เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล
สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5.**
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [6] พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรม
ศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8**
กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- [7] ทิวพร แสนตลาด. 2552. **ปัจจัยที่มีผลต่อความ
ได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
ในการส่งออกอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า
และอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง.**
วารสารเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม. 8(2),168.
- [8] <http://www.statelessperson.com/www/?q=node/6529>